

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Præbendis Consilium CCXLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

beneficij incompatibilitate, d. cap. De multa; d. Extravag. Execrabilis. Et ne quidem in dicta Bonifaciana constitutione, d. c. 1. s. est, in qua non ipsius beneficij qualitas, quæ incompatibilitatem in suo genere facit, inhabilitatem inducit, sed beneficij sufficientia, quæ ex forma gratiæ facit, ut illius possessor ad obtinendum aliud etiam simplex non sit amplius idoneus, quamdiu id possidet, & non prius dimittit aut ad acquisitionem & retentionem dispensationem obtinet. Quæ sanè sufficientia præfato M. Godefrido obtinuit, si dici potuisset, quod Canonicatus Hilvarenbekenensis secundum terminos indoliti nominandi fuisset sufficiens: quod cum dici non possit, consequitur hunc Tongrensem postea acceptari, & dictum Hilvarenbekenensem retinere potuisse. Potissimum quia tempore acceptationis Tongrensis inutilis ei fuerit Hilvarenbekenensis; ut qui per intestina bella in ea residere non potuerit, nec fructus inde percipere. Quid enim interest quis non possit residere, an possit quidem, sed non teneatur? Vnde quæ ratione in vera & præfiori illa incompatibilitate, quæ causatur ex dignitate vel cura, quæ beneficiis incumbit, vitium incompatibilitatis nullum operatur effectum, nisi ex die acquisitæ pacificæ possessionis & facultatis percipiendorum fructuum, d. Extravag. Execrabilis §. qui verò, & ibi gloss. in v. possessionem & in v. habuerant; eadem & multo minus operari debet in illa, quæ ex sola residentia necessitate causatur: ut ex dicto decreto Conciliari nunc est in pluribus canonicis, qui per se aliqui simplicia & non qualificata beneficia censeferi consueverunt, sic saltem ut remissa residentia necessitate ex causa hostilitatis, belli, vel alia simili impossibilitate, c. Relatum c. Inter quatuor. de cler. non resid. c. 1. cod. tit. lib. 6. Calder. conf. 17. An canonicus expulsus De præbendis. Bald. conf. 357. Insuper vol. 2. ex consideratione requisitæ residentia non possit constitui incompatibilis, aut incompatibilitatis, de qua hic queritur, effectus.

His itaque & alijs pluribus per præfatos doctissimos Consistoriales Advocatos latius deductis attentis, existimamus, dubium, quod præfato M. Godefrido ex dicta Bonifaciana constitutione, & decreto Conciliari movetur, ad inducendam ipsius inidoneitatem, nullus esse momenti; saltem non ad impediendum effectum acquisitionis huius Canonicatus Tongrensis, de qua nunc tantum est questio; non etiam de retentione utriusque, de qua quamdiu posterior hic Tongrensis pacifice non habetur, questio nulla esse potest.

De Præbendis

S V M M A R I U M

Petitorium ex indulto nominationis Facultatis Artium in Academia Lovanensi contra ordinariæ & Apostolicæ provisum.

1. Personæ conditio in omnibus questionibus priore loco discutienda.
2. Clericatura necessaria pro obtinendo beneficio.
3. Patria potestas præsumitur.
4. Filius familias nihil habere intelligitur.
5. Literis sigillatis credendum.
6. Beneficium monoculum acceptari non potest vigore nominationis.

7. Relatio conformatur relato.
8. Nominationis vigore acceptari potest beneficium vacans tempore nominationis.
9. Ex actum duorum conjunctione si nequeat cognosci utrum prius utrum posterius actum sit id censetur prius quod prius erat agendum.
10. Instrumentum exhibens eius contenta fateri censetur.
11. Valor beneficij quomodo instituendus.
12. Principis secularis dispositio circa res ecclesiasticas quomodo valeat.
13. Collatio obtenta ab eo qui ius non habet non valet.
14. Collatio de beneficio non vacante non valet.
15. Conditio in præfens tempus nulla est.

CONSILIUM CCXLIV.

ELEGANTEM & variam inspectionem habet causa beneficalis, quæ indecisa pendet coram Reverendo Domino Conservatore privilegiorum Almae Universitatis Lovanensis de & super jure ac titulo Capellanæ ad altare beati Vincentij in parochiali Ecclesia S. Petri in suburbij Oppidi Huenfis Leodiensis diocesis, inter Magistrum Lambertum Rotarij vigore nominationis venerandæ Facultatis Artium in eadem Universitate ad collationem Rectoris dictæ parochialis Ecclesiæ nominatum, Impetrantem, & Nicolaum de Wies Reum seu Opponentem. Difficultas sanè etsi non sit omnino nulla; tam magna tamen non est, quin facilis sit illius extricatio, dum accurate separantur causæ & jura utriusque partis, Impetrantis, & Opponentis: permixta enim eorum tractatio obscuritatem parit. Separantes itaque jura Impetrantis à jurijs Opponentis videamus quid in singulis sit.

Et cum de conditione personæ prima ubique sit questio, l. Si queramus De testam. l. Quidam De iure codicil. nihil in Impetrantis persona desiderari putamus ad capacitatem huius beneficij. Nam prima qualitas, sine qua nullius beneficij in universum posset esse capax, c. Cum adeo De rescr. c. Ex literis De transact. Frederic. De Seno consil. 290. Quia in præfenti n. 8. hoc est clericatus seu tonsuræ clericali, evidenter probata est literis tonsuræ quas Opponens ipse recognovit. Secunda Impetrantis conditio quam requirit gratia Apostolica Facultati Artium concessa, magisterium scilicet seu promotio in Artibus, ex Opponentis confessione manifestissime etiam probata est. Tertia quod Impetrans nō habeat in bonis octuaginta aut quadraginta florenos auri de Camera annuatim, eo ipso satis probatum intelligitur, quod à parte adversa contrarium positivè non inveniatur obiectum aut probatum; potissimum quod à negativa assertione dependeat, cujus per rerum naturam nulla solet esse probatio, c. Bona & ibi gloss. in verb. per rerum naturam De elect. † Cum altoquin etiam constet ex propria Opponentis allegatione, patrem Impetrantis vivere, in cujus potestate esse præsumitur, non probatà emancipatione; propter confessionem Opponentis eundem Impetrantem natum esse ex legitimo matrimonio, l. si filius D. de probat. l. si emancipati c. de collat. p. bil. Cornueus consil. 204. Quamquam videatur nu. 7. vol. 3. filius enim in potestate sui patris constitutus nihil habere præsumitur, quia omnia patri acquirit, l. Placet De acq. hered.

De

De personis nominantibus illarumque potestate nihil operipretium est hic deducere, cum literarum nominationis per Notarium Facultatis signatae, & sigillo Facultatis sigillatae aperte ac plenè probent eorum consensum, & auctoritatem, quorum in gratia Apostolica fit mentio. † Quibus iteris quia in forma publica & authentica sunt expedita, earumque subscriptionem ac sigillum Opponens agnovit, & ex adverso nihil obicit quod officere illis possit, omnino standum & credendum est, l. *Optimam C. De contrab. & commit. stipul. Bald. in l. Interest. C. De solut.*

Constitutà itaque capacitate ex persona nominati & potestate nominantium, videamus quid sit illud, quod Opponens huic juri seu titulo Impetrantis obicit. Et sanè plura in actis inveniuntur; quorum quaedam respiciunt Collatorem, ad cuius collationes facta est ista nominatio; quaedam beneficium ipsum, vigore dictae nominationis acceptatum; pleraque formam.

Obicit Opponens primò, quòd vigore nominationis Facultati Artium concessa nulla potuerit fieri nominatio ad Rectorem Parochialis Ecclesiae S. Petri in suburbii oppidi Huenfis, ob id, quod ipsius collationi subiecta sint tantum quinque beneficia, quod etiam testibus satis probasse videtur; & ex ipso tenore privilegii nominandi constet graduatos in Artibus nominari non posse ad collationes eorum, qui non habent conferre ultra sex beneficia, juxta bullam Sixti Quarti totì Universitati Lovaniensi concessam; quae sic restricta est, ut tantum pertineat ad collatores habentes conferre ultra sex beneficia. Sed errore labitur Advocatus Opponentis: nam Leonina bulla Facultati Artium concessa aperte facit potestatem nominandi Magistros seu graduatos in verbis, *possunt per eandem Facultatem seu personas illius praedictae*; non vigore bullae Sixtinae, ex qua nominandi potestas ipsi Rectori dictae Universitatis, ex iudicio & assensu quinque Decanorum concessa est, sed vigore suae, hoc est virtute ejusdem bullae Leoninae, quae indistinctè pertinet ad omnes omnino collatores qualiumcumque beneficiorum vel officiorum Ecclesiasticorum dispositionem habentes, in verbis *habentibus dispositionem etiam qualemcumque beneficiorum*: ita ut, cum pluralis numerus duobus sit contentus, l. *Vbi numerus De testib. & Opponens fateatur ad Rectorem dictae Ecclesiae S. Petri pertinere collationem seu dispositionem quinque beneficiorum, nihil de eo ambigendum sit: † cum satis sit Impetranti beneficium vigore suae nominationis acceptatum non esse revocabile, seu, ut aiunt, monoculum, Dem. Gemman. conf. 36. Felin. in c. 1. nu. 9. & in cap. In nostra nu. 24. de rescrip. † Adhuc cum relatio ad bullam Sixtinam non fiat in ista Leonina quoad valorem in eadem Sixtina expressum, in verbis *acceptare beneficia, valoris in dictis literis praedecess. expressi* jure relationis nihilo plus debet inesse referenti, l. *Assesoto De hered. inst. quia non est intelligenda illa relatio de beneficiis seu numero illorum, de quibus Sixtina loquitur; sed tantum de va ore, qui in Sixtina exprimitur. Sed sunt ista Consultissimo Domino Assessori plusquam nota & expedita ex longo & assiduo usu nominationum Facultatis Artium: ut**

proinde supervacuum fuerit longiore demonstratione istdem hic immorari.

Circa beneficium ipsum, an scilicet nominationi de persona Impetrantis factae, sit subiectum, duplex est Opponentis impugnatio: prior quòd beneficium tempore nominationis seu ante nominationem vacaverit; mortuo scilicet ultimo illius possessore mensis Septembris die tertia ante prandium; cum nominatio demum facta sit eodem die post prandium: altera, quòd valor hujus beneficii excedat taxam bullae Sixtinae praescriptam. Sed nec ea ex parte jus Impetrantis fluctuare putamus. Nam quod ad priorem objectionem attinet, dubium non est, quin nominationes etiam locum habeant in beneficiis, eo tempore, quo fit nominatio, vacantibus. Et est hoc generale in omnibus expectativis, & alijs gratijs ad vacatura beneficia tendentibus, ut continentur etiam illa, quae actu vacant tunc cum fit nominatio seu gratia ad collatorem ejusdem vacantis beneficii, Gloss. in Clem. unica in V. *notitia de concess. preb. Imola, Cast. Alex. las. in l. Titius §. Lucius De liber. & posth. Rebuff. in tract. nomination. quest. 15. nu. 33.* Verum enim est, quod vacat tempore nominationis, vacare etiam post eam, quamdiu non est alicui de eo legitime provisum, l. *Verbum erit, l. Verbum oportet de verb. signif. Alex. conf. 95. Requisitus nu. 6. vol. 7.*

Nec quicquam facit quod Opponentis Advocatus adjicit, placito Principis inter alia ordinatum esse, ut vigore dictarum nominationum non liceat acceptare beneficium, quod tempore nominationis vacat: nam primò non potui id invenire in dicto Placito expressim cautum: nisi fortè ex eo id elicere velit, quòd eodem Placito mandetur insinuari nominationem; quo tamen ipso non hoc elicetur, non posse unico actu illam insinuari, & insinuando acceptari; seu potius acceptando insinuari, dum occasio rei nata id fert, & patitur: * cum eo casu ex conjunctione duorum actuum & eorundem celeritate seu celeri solutione, l. 3. §. *sed si debitorem De donat. inter vir. & uxorem*, si non possit latius deprehendi utrum prius, utrum posterius actum gestum fuerit, id prius censetur actum quod prius erat agendum, l. *Cum in testamento §. hac verba De hered. inst. & ibi Bald. Angel. & alij* quisque enim censetur eo modo actum gerere, quo oportet. Ita ut hujusmodi insinuandi necessitas per Imperatorem imperata ad futuras vacationes tantum referri debeat, non ad eas, quae extant tempore nominationis aut intra mensem ad insinuandum praesixum incident, l. *Quoties de reb. dub. Alioqui enim aliud dicendo, eveniret, ut non possit acceptari beneficium vacans post nominationem primo mensis, cujus ultimus dies integer adhuc est ad insinuandum. Deinde concessio, hanc fuisse voluntatem Imperatoris, nihilo tamè magis arctabit Impetrantem, quòd ex ipso Placito evidenter constet Imperatorem tantum voluisse hujusmodi capitula Placiti, seu Concordatorum, locum habere in beneficiis in patrimonialibus suis ditionibus existentibus; non etiam in istis, quae sunt extra ipsius patrimonium, sub Imperio vel alijs regnis: & ut maxime aliud voluisset, vix tamen ex notorio de-*

facta

fectu jurisdictionis potuisset, c. *Quod in dubijs & ibi glos. De renuntiat.* Quod autem Princeps sic non intenderit extra suas patrimoniales ditiones extendere suam modificationem, aperte colligitur ex primo dicti Placiti seu concordatorum articulo; in quo dispositivè cautum est, nè extraneus vigore nominationis occupet beneficium situm in hac sua patria inferiore. Cujus suæ inferioris patriæ mentio sæpius in iisdem concordatis repetita fuit ac tandem in fine illorum adjectum, quod sub ista modificatione demum voluerit in his suis inferioribus ditionibus dictam Leoninam bullam locum habere. Sed ne laboremus in ea ipsa parte, quæ de insinuatione faciendâ agitur, expressè dictum est in dicta bulla Leonina de nominatione insinuanda Collatoribus, *in hac sua inferiore patria residentibus*: sic ut proflus favola & impertinens sit hujusmodi allegatio Opponentis, qui constituitur præfactam Ecclesiam suam esse sub Imperio Nationis Germaniæ.

Quod ad posteriorem objectionem de excessu valoris beneficii, quæ sola inter omnes aliquem colorem habere videtur, existimamus satis momenti in ea non esse. Primum quia ipse Opponentis pro obtinendo posteriore suo titulo Pontifici narraverit fructus hujus beneficii non excedere quatuor marcas argenti puri; quæ summa minor est valore in literis Sixtinis comprehensa. * Cum itaque ea instrumenta, in quibus id narravit, ipse Opponentis in hac causa exhibuerit, credendus est contenta eorumdem esse confessus, Bald. in l. *Alia C. De his quib. ut indig. & in l. Cum precum C. De liber. causa.* † Deinde licet omnes fere Opponentis testes deposuerint fructus dicti beneficii longè excedere taxam Sixtinam; id tamen ex calliditate & fraude Opponentis factum putatur: quia in articulo ad id concepto articulaverit de triginta florenis aureis, qui à simplicibus Rhenensibus sesquialtera proportionem distant; cum simplex Rhenensis sit tantum viginti stufferorum, florenus verò aureus Rhenensis sit in usu hodierno triginta duorum stufferorum. Quæ quidem consideratione etsi videretur primâ facie beneficii contentiosi fructus dictam taxam triginta florenorum aureorum excedere: id tamen tam exiguum foret, ut in considerationem venire vix posset. Constituto enim pretio speltæ ad triginta stufferos in singulos modios, sicut videntur deponere aliquot testes Opponentis, & quod ex proprijs Opponentis testimonijs constet dictum beneficium non habere nisi quadraginta tres modios cum quinque vasis speltæ, & ex ijs unum modium annuè pendendum Hospitali, valor speltæ detracto illo modio erit sexaginta trium florenorum octo decim stufferorum & unius blanca: à quibus detractis quindecim florenis pro celebratione trium Missarum, quibus dictum beneficium gravatum est, restabunt pro valore beneficii quadraginta octo floreni octo decim stufferi cum blanca. Iam verò æstimatione triginta florenorum aureorum secundum superscriptam æstimationem ascendit ad quadraginta octo florenos ut proinde absurdum & plusquam rigidum esset, ob tenuissimum excessum octodecim stufferorum & unius blanca, Impetrantem excludi: cum hæc excurrens summa, & longè am-

prior, Impetrante Lovanii residente, uti secundum dictam gratiæ tenorem potest, l. *Si oleum §. fin. cum l. seq. & ibid. not. De dolo, Aymo Crovet. cons. 46. De silo. nu. 12 & 13. in Receptorem ac nuntios consumi & expendi debeat.*

Neque audiendus Opponentis, si florenorum Rhenensium aureorum extrinsecum valorem talem non semper fuisse contendat: nam eadem ratione recutietur in eum, quod etiam frequentissimè contingat speltæ valorem longè infra intrinsecum etiam floreni aurei Rhenensis valorem esse ut constat ex Registris per testes Actoris exhibitis; ex quibus videre licet etiam intra proximos decem annos modium speltæ valuisse tantum duobus florenis Huensibus, qui duo floreni Huenses non constituunt unum florenum Brabantie, cum duo floreni, & duo cum dimidio fluseri monetæ Huensis constituent tantum unum florenum Brabantie, qui plusquam tertia parte minor est floreni Rhenensi aureo. Et quamvis circa annum quinquagesimum novissimè præteritum causantibus gravissimis & diuturnis bellis, frumentorum pretium præter exemplum excreverit, & pecunia (ut fieri solet in mercium caritate & raritate, *Aristot. lib. 6. Ethic.*) viluerit; tamen ex catalogo exhibito per primum Impetrantis testem, ex fide dignis Registris extracto, constat plusquam triginta continuis annis retro præteritis pretium modij speltæ non pertigisse ad florenum Rhenensem aureum: imò frequentius tertiâ serè parte minus fuisse; quemadmodum & nunc ex rei evidentia videmus post maximam caritatem sic evuluisse pretium, ut ad florenum aureum Rhenensem non pertingat modius speltæ. Sic ut cum in hac re definienda commune & usitatum pretium sequi oporteat, l. *Pretia l. In lege valencia d. Ad leg. Falcid. l. Idem in arbitrium. De eo quod certo loco, l. si servum Ad leg. Aquil. commune autem & usitatum sit, quod frequentius evenit, seu evenire potest, Nic. Everard. præses in loco à communiter accident.* dubitatio nulla sit quin quadraginta duo modi & quinque vasa taxam Sixtinam non excedant; præsertim quod ex confessione Opponentis constat diversos modos esse hypotecatos super domibus, & vineis; quorum æstimatio communiter minor est illis, qui super agris & pratis sunt assignati; ut constat ex testimonijs Impetrantis, & extracto proclamationum Leodij super æstimatione hujusmodi modiorum factarum.

Quibus omnibus si addatur, quod Impetrans allegavit, & per testes probavit, absentia nomine Capituli decimum modium solvi; fiet, ut ex quadraginta duobus modijs, detractis quatuor vel paulo amplius, nulla ratione, secundum testimonia Impetrantis, restantes modij possint pertingere ad valorem bullæ Sixtinæ. Relinquitur ergo, neque ex capite collatoris, neque ex conditione beneficii, quæ est circa valorem, quicquam esse quod satis sit ad excludendam hanc Impetrantis nominationem.

Postremò quoad formam objicit Opponentis, post nominationem non esse servatam formam seu solemnitatem insinuationis faciendæ tum Collatori de facta nominatione, tum Notario Facultatis Artium de facta acceptatione vigore ejus-

re ejusdem nominationis infra mensem à die acceptationis. Sed in eo iterum harendum non est: ob id, quod vigore bullæ Leoninæ neutra insinuatō seu intimatio sit necessaria: imò apertissimis verbis in eadem cautum sit, *in clausula incip. & quod ipse sic nominatus per dictam Facultatem*, ne cogatur nominatus hujusmodi suam nominationem insinuare Collatoribus, aut post acceptationem eorūdem requirere, aut acceptationem insinuare; factā aperta distinctione hujus gratiæ ab alijs expectativis, quas sic oportet insinuare: ac proinde frustra objicit Advocatus similitudinem aliarum gratiarum expectativarum, cum eam tam sollicitè & apertè in dicta bulla Pontifex sustulerit.

12 Nec obstat quod in dicto placito seu concordatis illa necessitas sic per Pontificem sublata, rursus videatur imposita: quia, ut diximus superius, præterquam quod dici possit Principis secularis statutum circa ea, quæ concernunt res Ecclesiasticas seu jurisdictionem ecclesiasticam non valere, etiam in utilitatem Ecclesiarum redundaret, c. *Qua in Ecclesiis* & ibi gloss. 1. *Panor. & Felim. De consuet. l. decernimus c. de Episc. & cler. Bal. in l. Cunctis populos c. de Summa trinitate & fide cathol. propter notorium defectum potestatis, cap. Bene quidem 26. dist. 1. Panor. in c. Per venerabilem Qui fil. sint legit. Fred. de Senis cons. 96. Apparet quædam: debent ista concordata restringi tantummodò ad illa beneficia, quæ sunt in patrimonio Principis secularis statuentis: & sic locum habere non possunt quoad beneficium hoc controversum, quod ipsum per se extra fines patrimonij statuentis situm est, ejusque Collator idem extra eosdem fines residens.*

Sic itaque remotis omnibus, existimamus nihil esse quod ius Impetrantis convellere aut expugnare possit. Quæ tamen demonstratione nondum contenti paucis etiam libet in jus, quod Opponens prætextit, inquirere, an videlicet id aliqua ratione firmum sit. Attulit Opponens duplicem titulum; alterum ex collatione Ordinarij; alterum ex provisione Apostolica: sed uterque requæ in firmus. Collatio enim Ordinarij ex defectu potestatis Collatoris collabitur: cum enim hoc beneficium sit sub Imperio Germanico seu Concordatis nationis Germanicæ, uti Opponens ipse confessus est; & secundum ea Concordata alterni tantum menses ad Ordinarios, relinqui ad Pontificem pertineant, ut notorium est; & inter alternos menses Apostolicos hic mensis September referri debeat, quod etiam Opponens confitetur: non potuit Ordinarius Collator hoc beneficium, quod isto mense Septembri vacavit, uti liter conferre, quia iuxta eadem Concordata dispositioni Apostolicæ reservatum fuit.

13 Cum itaque paria sint non obtinere collationem; & obtinere, sed ab eo, qui concedendi facultatem non habet, c. *De reb. alien. non alien.* non potuit Opponenti aliquid juris ex dicta ordinaria collatione adijci, aut Impetranti impedimentum præstari, c. *Non præstat. de reg. iur. lib. 6.* quod minus vigore sue nominationis, etiam post illam de facto tentatam Ordinarij collationem, acceptare potuerit hoc beneficium, quando illud

tunc adhuc vacare reperit, nec alicui collatum esse legitime ab eo, cui conferendi potestas fuit. In pari causa & eodem planè loco est provisio Apostolica, ad quam Opponens ex diffidentia Ordinariæ collationis confugit. Nam etiam illa nulla non sit ex defectu potestatis providentis; ¶ est tamen nulla ex eo, quod sit facta de 14 beneficio tunc non vacante; cujus generis imperationes seu provisiones sunt omnino prohibite, & ipso jure nullæ, c. 2. & 3. *de concess. præb. lib. 6. c. 1. de concess. præb.* cum ius in re aliena dari nequeat, l. 2. *De pig. ad. l. 2. C. si res aliena pig. data fuerit.* Non vacasse autem tempore datæ dictæ provisionis Apostolicæ beneficium hoc, constat per Impetrantis acceptationem & possessionis assecutionem vigore dictæ sue nominationis, quæ prædictam Apostolicam provisionem præcessit viginti plus minus diebus: sic ut idem Impetrans & tempore sit prior, & jure petior; propter prægnantissimas antelationū clausulas dictæ bullæ Leoninæ insertas. In quo sane subsistendum non est, quod dicta Opponentis provisio sit facta sub hac conditione, *si tempore datæ illius in dicto beneficio alicui specialiter ius non sit quesitum*; ¶ ex eo enim quia in præsens tempus conditio concepta fuit, & tunc non extabat, ab initio fuit hujusmodi provisio nulla, l. *Cum ad præsens d. Si cert. pet. l. Si ita stipularis suero hanc summam de verb. oblig.* Et hæc quidem tam manifesta sunt, ut non sit operæpretium confugere ad alia, quæ ex capite surreptionis & obreptionis dictæ provisionis per impetrantem in hac causa sunt allegata. Concludimus itaque partes domini Iudicis esse, ut secundum Impetrantem tam quoad beneficij adjudicationem, quam expensas pronuntiet.

De Prabendis

S Y M M A R I U M

Petitorium ex indulto nominationis Facultatis Artium in Academia Lovaniensi de facienda Collatoribus insinuatione.

1. *Insinuatō an in nominationibus post acceptationem sit necessaria.*
2. *Verbum possit quando necessitatem importet.*
3. *Publicatio nominationis acceptationis & provisionis an fieri debeat?*
4. *Regula Cancellaria quam auctoritatem habeant.*
5. *Regula Cancellaria alleganda & probanda.*
6. *Publicatio in quibus beneficijs requiratur.*

CONSILIVM CCXLV.

IN responso, quod nuper dedimus *sup. consil. 244.* pro M. Lamberto Rotarij super lite de Cappellanā ad altare Beati Vincentij in parochiali Ecclesia S. Petri in suburbij oppidi Huenfis, inter cætera excusavimus dictum M. Lambertum, quod suam nominationem Ordinatio Collatori ante acceptationem non insinuaverit, & post acceptationem Ordinarium Collatorem non requisiverit, aut acceptationem apud Notarium Facultatis Artium non insinuavit: ideo scilicet, quod à duobus prioribus liberet eum bulla Leonina, in claus. incip. & quod ipse sic nominatus per dictam Facultatem Artium seu personas illius prædictam nominationem suam non teneatur insinuare &c. atque ad posterius eadem bulla ipsum